

Polska > woj. dolnośląskie > Wrocław > Komunikacja miejska we Wrocławiu > Autobusy we Wrocławiu > Jelcz Berliet PR-100

Polska > woj. dolnośląskie > Wrocław > Szczepin > ul. Głogowska > Głogowska 1-7
Polska > woj. dolnośląskie > Wrocław > Szczepin > ul. Lubińska > Lubińska 4
Polska > woj. dolnośląskie > Wrocław > Szczepin > ul. Legnicka

Lata 1975-1989 , Jelcz Berliet na ul. Legnickiej. W tle widoczne bloki przy ul. Głogowskiej 1-7 i Lubińskiej 4.

Skomentuj zdjęcie

Neo[EZN]

Zdjęcie może być z lat 70. Ma starą tablicę rejestracyjną a sam autobus wygląda na dosyć nowy :) zresztą te modele były produkowane od bodaj 1974 roku.

2016-01-16 12:03:21 (rok temu)

Cristoforo

do Neo[EZN]: Datowanie na lata 80. podała gazeta, ale w tych opisach jest sporo różnych "kwiatków" jak zdażyłem zauważyć :) Poszerzę zatem widełki na wszelki wypadek.

2016-01-16 12:13:46 (rok temu)

YouPiter

do Cristoforo: Jeśli tam jest XW, to max do `83 - wtedy ostatecznie rozprawiono się z tablicami z dwoma literami, a zastąpiono je trzema, np. WRA, a w przypadku państwowych pojazdów jeszcze z literką na końcu.

2016-01-16 12:18:06 (rok temu)

Cristoforo

do YouPiter: Nie da rady odczytać :(

2016-01-16 12:33:42 (rok temu)

Cristoforo

Na stronie od 2006 kwiecień
11 lat 1 miesiąc 27 dni

Dodane: 16 stycznia 2016, godz. 9:56:42

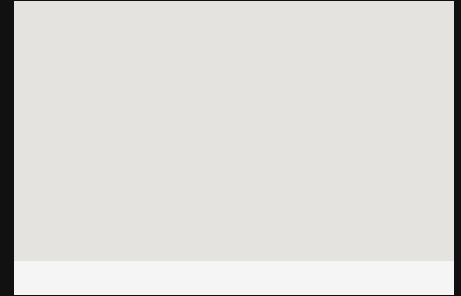
Źródło: Gazeta - "Słowo Polskie / Gazeta Wroclawska"

Autor: Tadeusz Drankowski

Rozmiar: 1100px x 914px

2 pobrania 626 odsłon 6 średnia ocen

Poprzednie i następne zdjęcia Cristoforo

Obiekty widoczne na zdjęciu

Jelcz Berliet PR-100

więcej zdjęć (3)

Zbudowano: 1972

Autobus produkowany w JZS na licencji francuskiego Berlieta w latach 1972-1975. Podstawową wadą tej konstrukcji były tylko dwudrzwiowe nadwozie (brak trzecich drzwi na tylnym zwisie bardzo utrudniał wymianę pasażerów) i krótka długość - 11 metrów. Między innymi te elementy stały się podstawą przy opracowaniu modernizacji tego modelu i ostatecznie wprowadzeniu do seryjnej produkcji w 1975 r. PR-110, który był dłuższy o 1 metr i posiadał dodatkowe drzwi na zwisie tylnym.

Autobusy we Wrocławiu

więcej zdjęć (18)

Zbudowano: 1862

Dawniej: Autobus in Breslau

Komunikacja miejska we Wrocławiu

więcej zdjęć (30)

Głogowska 1-7

więcej zdjęć (2)

Lubińska 4

więcej zdjęć (2)

ul. Głogowska

więcej zdjęć (47)

Dawniej: Glogauer Strasse, An der Viehweide

Ulica zaczęła powstawać na początku XX wieku. Najstarszy jest odcinek południowy przy ul. Legnickiej, który jako pierwszy doczekał się zwartej zabudowy. Najmłodszy jest środkowy odcinek między ulicami Zachodnią i Ścinawską. Oficjalnie do ulicy zalicza się też dawną drogę zwaną An der Viehweide (Przy pastwisku) biegnącą dawniej wśród pastwisk, a dziś ogródków działkowych na między linią kolejową i ul. Starogroblową. Przedwojenna nazwa ulicy podobnie jak jest to obecnie wywodziła się od nazwy dolnośląskiego miasta Glogau (Głogów).

ul. Lubińska

więcej zdjęć (38)

Dawniej: Lübener Strasse, Schweitzer Strasse, Grünberger

Ulicę wytyczono już w XIX wieku jako zachodnią stronę Tschepiner Platz (Rynku Szczepińskiego). Własną nazwę otrzymała z początkiem XX wieku. Pochodziła ona od nazwy dolnośląskiego miasta Lüben (Lubin). Po wojnie przez kilkanaście lat ulica istniała w przedwojennym kształcie, biegnąc od ul. Zachodniej do ul. Ścinawskiej. Dopiero wraz z odbudową Szczepina w latach sześćdziesiątych przedłużono ją na południe, aż do Legnickiej. Odcinek ten przez wojnę funkcjonował początkowo jako Schweitzerstr. (od nazwy założyciela, kupca Louisa Wilhelma Schweitzera), a od 1938 roku jako Grünbergerstr. (ul. Zielonogórska).

ul. Legnicka

ul. Legnicka
więcej zdjęć (1466)

Q Dawniej: Friedrich Wilhelm Strasse,

Frankfurter Strasse

Najstarszy odcinek ulicy (od pl. 1. Maja) pokrywa się z biegiem dawnej drogi biegnącej w stronę Brandenburgii i Saksonii. Była to wtedy główna droga Przedmieścia Mikołajskiego. Około XVI w. ulica była luźno zabudowana a po obu jej stronach rozciągały się ogrody. Gwałtowny rozwój nastąpił po zdobyciu Wrocławia przez wojska francuskie na początku XIX wieku. Wtedy zaczęły powstawać pierwsze kamienice. Od lat 70. XIX w. w związku ze zwiększeniem urbanizacji przedmieścia zabudowa została jeszcze bardziej zagęszczona. W XX wieku stanowiły ją już głównie kamienice czynszowe o różnym standardzie. Przy ulicy były to okazałe budynki dla bogatszych zaś oficyny zamieszkiwali głównie biedni pracownicy pobliskich fabryk. Odmienna zabudowa charakteryzowała młodszy odcinek ulicy. Były to głównie budynki z lat 20. w rejonie Szczepina i Popowic. Omawiając nazwę ulicy trzeba zaznaczyć, że na obecną ul. Legnicką składają się dwie przedwojenne ulice:

- Friedrich-Wilhelm-Str. od pl. 1. Maja do pl. Strzegomskiego. Patronem był pruski król Fryderyk Wilhelm III (1770-1840)

- Frankfurterstr. od pl. Strzegomskiego do ul. Na Ostatnim Groszu. Nazwa pochodziła od miasta Frankfurt nad Odrą, w stronę którego ulica prowadzi. Do ok. 1910 r. ten odcinek był częścią szosy berlińskiej (Berliner Chaussee).

W 1945 r. zabudowa tej szerokiej, reprezentacyjnej ulicy została zrównana z ziemią. Przez rok ulica już na całej długości (od pl. 1. Maja do ul. Na Ostatnim Groszu) funkcjonowała pod nazwą ul. Lignickiej. W tym roku skorygowano nazwę miasta Legnica i od tego czasu obowiązuje obecna nazwa. W latach 70. wzdłuż ulicy wniesiono osiedla bloków z wielkiej płyty.